

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115216659
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5115216659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ing. Lubomírom Navračičom, PhD., advokátom, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, proti odporcovi: R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, K., o zaplatenie 478,58 eur s prísl., rozhodol

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 27.5.2015 doručenom súdu 1.6.2015 domáhal zaplatenia 478,58 eur spolu s príslušenstvom vyčísleným k 8.12.2014 vo výške 1.330,44 eur, s 23,9% úrokom z omeškania zo sumy 478,58 eur do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky č. 133642621 zo dňa 26.11.2004 poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 21.000,- Sk úročený úrokom vo výške 18,90% ročne, ktorý mal splácať mesačnými splátkami vo výške 543,60 Sk so splatnosťou 60 mesiacov. Prvá splátka mala byť uhradená 26.12.2004 a posledná 26.11.2009. Podľa čl. II. Bod 2 zmluvy, všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Dňa 27.10.2014 uzavrel navrhovateľ s dlžníkom Uznanie dlhu a dohodu o spôsobe úhrady dlhu. Ku dňu 9.10.2014 pozostáva pohľadávka z istiny 508,58 eur a príslušenstva 1.310,18 eur. Istina sa úročila úrokom 23,9% ročne. Dlžník sa zaviazal dlh splácať v splátkach po 30 eur počnúc mesiacom november 2014.

Odporca sa k žalobe nevyjadril a to ani po tom, čo mu bola táto povinnosť uložená uznesením súdu.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Nakoľko sa jednalo o drobný spor podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. a verejný záujem si nevyžadoval verejné prejedanie veci, súd rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že navrhovateľ ako veriteľ uzavrel dňa 26.11.2004 s odporcom ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí flexipôžičky č. 133642621 na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 21.000,- Sk úročený úrokom vo výške 18,90% ročne pri RPMN 11,24% a celkových nákladoch 14.766,- Sk. Dlžník sa zaviazal zaplatiť úver v 60-tich splátkach vo výške 543,60 Sk. Prvá splátka mala byť uhradená 26.12.2004 a posledná 26.11.2009.

Dňa 27.10.2014 bola medzi navrhovateľom zastúpeným Credit Clearing Center, a.s. a odporkyňou podpísaná dohoda o spôsobe splatenia pohľadávky a uznanie záväzku, v ktorej odporkyňa uznala záväzok podľa § 323 Obchodného zákonníka.

Súd zistil, že hoci pohľadávka navrhovateľa bola premlčaná (a to aj v zmysle ust. Obchodného zákonníka), odporkyňa vôbec nebola poučená o tom, že nárok je premlčaný.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení do 31.12.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení do 31.12.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení do 31.12.2007 zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa ust. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení do 31.12.2007 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení do 31.12.2007 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd sa v prvom rade zaoberal podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. vzhľadom k dátumu uzavretiu zmluvy a splatnosti úveru premlčaním nárokov, na ktoré musí prihliadať ex offa.

Súd k Dohode o uznaní záväzku a spôsobe splatenia pohľadávky uvádza, že táto je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o formulárovú zmluvu pripravenú mandatórom navrhovateľa, kde návrh vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku, prípadne pristúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku so sankciou straty výhody splátok. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Dohoda obsahuje údaj o pohľadávke veriteľa avšak absentuje aj údaj o premlčaní nároku, teda o tom, že v prípade súdneho konania nemožno takýto nárok veriteľovi priznať a predstavuje len tzv. „naturálnu“ pohľadávku. Jediným dôvodom dohody nie je urovanie práv a možnosť, aby si mohol veriteľ uplatniť v súdnom konaní nároky, ktoré by ináč boli premlčané.

Celé konanie a postup navrhovateľa súd považuje za vysoko neetický a v rozpore s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi, keď navrhovaná splátka pohľadávky 30,- eur mesačne by nepostačovala na úhradu splátok uznaných nárokov a aj bez úročenia istiny by odporca mal splácať pohľadávku viac ako 65 rokov.

Takýto postup je rozhodne v rozpore s európskou líniou ochrany spotrebiteľa definovanou v 51. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv EÚ. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej Dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto Dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárové Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považovať za nekalú obchodnú prax. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto Dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Dohoda je podpísaná spotrebiteľmi len na podnet osôb konajúcich v mene mandátára navrhovateľa. Súd nezistil žiadnu snahu dlžníka riešiť jeho naturálny záväzok. Pre dlžníka môže odstrašujúco pôsobiť zastúpenie veriteľa „vymáhacskou“ spoločnosťou a uvedenie veľmi vysokej pohľadávky s prísľubom splácania v relatívne nízkych splátkach, ktorými však fakticky, najmä bez osobitného určenia započítania úhrad nemožno istinu (ktorá podľa v uznaní dlhu uvádzaných údajoch Obchodného zákonníka sa započítava ako posledná) nikdy splatiť.

Nekalosť obchodnej praxe je potrebné posúdiť s ohľadom na ust. § 8 ods. 4 ZOS, podľa ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praxe, ibaže je zrejme z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je nutné považovať Dohodu za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľskú zmluvu. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na Dohodu o uznaní a splácaní uznaného dlhu v splátkach. Rovnako aj právny režim celej citovanej Smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany zakotvený v našom právnom poriadku.

V obdobnej právnej veci Krajský súd v Prešove zaujal právne stanovisko, že navrhovateľ sa len odvolával na existenciu dohody o uznaní dlhu, avšak jeho existenciu v čase uznania nijako nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou tento dlh preukazovať, pretože ak žalovaná nevedela o premlčaní, nemá jej uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá (prvá veta ust. § 558 Obč. zák.). ... Pri uzatváraní takejto Dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná. ... Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná prax je neplatná.... (rozsudok KS Prešov zo 7. 6. 2012 č.k. 1 ICo/37/2012-88). Obdobné právne stanovisko zaujal Krajský súd v Prešove zo 14. 6. 2012 č.k. 12Co/47/2012-97.

Súd zdôrazňuje, že dňom 01.05.2004 t.j. dňom vstupu SR do EÚ sa stali na území SR záväznými právne akty EÚ vrátane aj zmienenej Smernice rady 93/13/EHS. Okrem poukazov na komentáre právnych predpisov zdôraznil, že právny problém prednostného použitia civilného kódexu pred kódexom obchodným je riešený aj v judikatúre slovenských súdov. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 25. 1. 2011 5M Cdo 20/2009 poukázal na nemožnosť aplikácie štvorročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka v spotrebiteľských veciach, pretože táto je menej priaznivá pre spotrebiteľa v porovnaní s trojročnou premlčacou dobou podľa Občianskeho zákonníka (§ 54 ods. 1 OZ).

Rovnako na podporu uvedenej právnej argumentácie je potrebné poukázať aj na ostatnú novelu OZ č. 102/2014 podľa ust. § 52 ods. 2 OZ veta posledná „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“, ktorá len explicitne uzákonila existujúcu prax všeobecných súdov SR, v zmysle ktorej sa na všetky spotrebiteľské právne vzťahy prednostne použije občianskoprávna úprava pred úpravou obchodnoprávnou, a to vrátane otázky premlčania ako aj dôvodovú správu, podľa ktorej „Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo s touto zmluvou súvisiace, najmä na vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

Potrebné je prihliadať aj na vývoj judikatúry a usmernenia Najvyšším súdom SR v rozsudku z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 kde uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, ako aj na rozsudky citované vedľajším účastníkom na strane odporcu súd uvádza, že bolo ustálené a súd je názoru, že na vzťahy medzi spotrebiteľom ako dlžníkom a veriteľom je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj na premlčanie dlhu.

Vo veci súd poukazuje aj na právoplatné rozsudky KS Žilina z 29. 11. 2013 č.k. 8Co/514/2013-220, rozsudok KS Trenčín z 18. 12. 2013 č.k. 5Co/203/2013-132, rozsudok KS Prešov z 10. 10. 2013 sp.zn. 20Co/31/2013, rozsudok KS Trnava z 30. 09. 2013 č.k. 23Co/46/2013-243, rozsudok KS Banská Bystrica z 12. 09. 2013 č.k. 16Co/193/2013-168, rozsudok KS Nitra z 18. 07. 2013 č.k. 9Co/168/2013-204 a iné, ktoré sa zaoberali obdobnou právnou vecou.

Spotrebiteľské právo ako nová a najrýchlejšie sa vyvíjajúca oblasť právnych vzťahov v súčasnosti nie je kodifikované ani sústredené do jednej z noriem, ale vychádza sa z viacerých úprav. Úpravy obsahuje tak Občiansky ako aj Obchodný zákonník. Spotrebiteľské právo, Občiansky zákonník, a to ani zákony o spotrebiteľských úveroch č 258/2001 Z.z. a 129/2010 Z.z. neobsahujú hmotnoprávnu úpravu zmluvy o úvere, preto v určitom rozsahu je nevyhnutné aplikovať aj ustanovenia Obchodného zákonníka a pokiaľ to nie je v rozpore so záujmami spotrebiteľského práva (nie spotrebiteľa), vykladať ich aj v zmysle primárneho zákona a zákonnej úpravy.

Súd sa však s poukazom na vývoj judikatúry stotožnil s tým, že uzavretie dohody o splnení dlhu v splátkach a uznaní záväzku vykazuje znaky nekalej obchodnej praxe a takejto nemožno priznať ochranu, iba že by navrhovateľ preukázal, že dlžník si bol vedomý skutočnosti, že napriek tomu, že v prípade premlčania dlhu nemožno veriteľovi nárok priznať s súdnym konaním, teda poznal účinky premlčania, chcel aby nastali účinky uznania dlhu, teda že by preukázal úplný a vážny úmysel dlžníka plniť pri plnej vedomosti o následkoch a účinkoch premlčania, teda že sa jednalo o individuálne dojednanú doložku - zmluvu, kedy spotrebiteľ bol informovaný o všetkých podmienkach a povinnostiach takéhoto úkonu, je výlučne v prospech veriteľa.

Nakoľko bolo viac krát zo strany súdov judikované, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku má charakter formulárovej Dohody, a teda nemusí zodpovedať skutočnému prejavu vôle žalovaného. Uzatvorenie takejto Dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 ZOS, pretože pri uzatváraní Dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku, resp. dosiahnuť predĺženie premlčacej doby (Rozsudok KS Žilina z 29. 11. 2013 č.k. 8Co/514/2013-220, KS Trenčín z 18. 12. 2013 č.k. 5Co/203/2013-132). V súdnej veci bola zo strany navrhovateľa uzatvorená dohoda, v ktorej odporca uznal celkový záväzok, ktorý bol bez akejkoľvek pochybnosti (aj pri aplikácii režimu právnych vzťahov) premlčaný. Súd je názoru, že na uznanie dlhu spotrebiteľom ako dlžníkom za zmluvy zo spotrebiteľského úveru je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože režimom Obchodného zákonníka sa v súvislosti s ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, ktorý

bol účinný v čase uznania dlhu. Jednoducho pri vývoji právnych vzťahov nemožno sa spravovať len hmotným právom tak, ako platilo v čase uzavretia právneho úkonu ale je potrebné prihliadať aj na právne normy, ktoré platia v čase vykonania jednotlivých úkonov a uplatnení nárokov.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Nakoľko súd nemal preukázané, že odporca vedel o premlčaní nároku a nemal preukázané, že dohoda o uznaní dlhu bola vyjednaná ako individuálna doložka, nemohli nastať účinky uznania dlhu a ani začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby. Nakoľko celý dlh sa stal splatným najneskôr dňa 26.11.2009 a návrh bol podaný na súd dňa 1.6.2015, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. súd návrh v plnom rozsahu podľa § 100 ods. 1 O.s.p. zamietol.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko úspešný odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a súd z obsahu spisu nárok na náhradu trov konania nezistil, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonaním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonaním ďalšie navrhované

dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).